

Avskrift av "Fören. Smäl.
Minnen:s saml.

ACC. NR M. 9094: 1-3.

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Acel Davidsson*
Härad: *Sunnerbo* Adress:
Socken: *Nöttja* Berättat av:
Uppteckningsår: *1887* Född år i

Fägen om Nöttja kyrkklockor.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Avskrift ur "Fören. Smål.

ACC. NR. M. 9094: 1.

Minnen":s saml.

Landskap: Småland Upptecknat av: Axel Danielsson

Härad: Ännerbo Adress:

Socken: Nöttja Berättat av

Uppteckningsår: 1887 Född år i

Uppteckningen rör Nöttja kyrkoklockor.

Nöttja församling i Kronobergs län har ett par kyrkoklockor med ovanligt hög, vacker och silfverklar ton. Om deras tillkomst har den gamle kyrkvaktaren berättat för mig följande saga:

En klockgjutare, ovanligt skicklig i sitt yrke, hade fått i uppdrag att på stället förfärdiga klockorna till den nya kyrkan. Han hade med sig såsom biträde en fager ungersven. På Malmaryd gamla herresäte bodde då en myndig riddare, hvars sköna dotter förälskade sig i den unge klockgjutaren, och hennes känslor besvarades. Mästaren sjelf måste i ett angeläget ärende resa bort på en tid, och hans gesäll fick sig uppdraget att verkställa arbetet, då det ju ej ansågs så noga, hur det utfördes i denna aflägsna bygd. Just som den unge klockgjutaren hållt den sjudande malmentill storklockan i formen, ankom den fagra riddare-

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 9094: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

dottern och kastade ett fullt sköte med silfver i den smälta massan. Så snart den stelnat uttogs klockan och upphängdes på sin plats och vid profringningen var dess klang så skön och stark, att den hördes öfver hela Finnveda. Glad skred den unge svensken till stöpning af den andra klockan. Mästaren var emellertid på återväg och då han på långt håll hörde den härliga klangen från klockan och sin unge medhjelpare berömmas, intogs han af en häftig avund mot denne, som öfverträffat honom sjelf. Förbittrad skyndade han till den plats, der den unge mannen arbetade och just slagit malmen till lillklockan i formen. Från norra hållet nalkades den sköna riddaredottren med en likadan börda som förra gången, och ynglingen blickade henne hänryckt till mötes, så att han hvarken hade öron eller ögon för den bakifrån med höjdt svårt framsmygande mästaren. Med ett väldigt hugg gaf denne den unge mannen banesåret, och hans hjerteblood sprutade högt i luften och en del föll ned i den smälta malmen och blandade sig med den. Vid denna syn segnade skön jungfrun utan ett ljud till marken och dog. Mördaren begrof sitt offer och äfven ungmön vid den lilla bäck, der händelsen timade. Den nya klockan upphängdes och äfven dess ljud var ovanligt skönt men hade något förunderligt sorgligt och ve-modigt i sig, och detta kom sig af den unge mannens blod, som blandats i dess malm. - Mördaren blef röjd och straffad. På de ungas graf restes en sten som ännu står kvar, men tidens tand har frätt in-

M. 9094:3.

skriften och jag har sjelf förgäfves sökt afteckna de i en ormslinga på stenen inhuggna runorden, som skola antyda denna saga.

Ett tillägg till sagan är att klockgjutaren för att borttaga den höga klangen i storklockan och lillklockans klagande toner genomborrat dem, men har jag oaktadt noggrann undersökning ej kunnat upptäcka på deras sidor det minsta hål.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
